

বসুন্ধরা

দ্বিতীয় বর্ষ

ভূগোল
বিভাগ

শ্রীতেষে নিম্না আলোচনী

দুর্নীয়াজান স্বশাবিদ্যালয় (স্থাপিত ১৯৬৯)

ভূগোল বিভাগ

বিষয় -

অসমৰ ঐতিহ্য

সূচীপত্র

লিখনী

১. সমবাদয়ীয়া একলম
২. সমবাদয়ীয়া মণ্ডলী
৩. শুভেচ্ছাবানী
৪. আত্মজ্ঞানি
৫. অসমৰ নাৰিচয়
৬. ঈশ্বৰপৰ্ব
৭. বৃত্ত আৰু সাংগীতি
৮. প্ৰাদ্য সাংস্কৃতি
৯. পৰম্পৰাগত শিল্পানি
১০. হস্তশিল্প
১১. অসমৰ সাংস্কৃতি
১২. জীবনকাব্য
১৩. প্ৰাকৃতিক ঐতিহ্য
১৪. আকর্ষণীয় তথ্য

সাংগীতিক শিতান

১. কবিতা - (মাত্ৰ আঠ অক্ষৰী)
২. চুৰ্চীগল্প - (গাথাচাৰু মৰম)
৩. অক্ষৰ নিৰ্দ্ধাৰ - (অসমৰ সাংস্কৃতিক মূল্য)
৪. উক্তি

সম্মাদৰ্শীয়া একনম

অসম হৈছে ভাষতৰ্ঘৰ এখন সুন্দৰ আৰু ঐতিহ্যৰ ভৰপূৰ
ৰাজ্য। ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য, সাংস্কৃতি, ভাষা, উৎসব - পৰ্ব
আৰু জীৱন-ধাৰণাৰ পদ্ধতি একেবাৰে বিশেষ। অসমৰ
মানুহৰ জীৱনত সাংস্কৃতি এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ, যি তেওঁলোকৰ
দৈনন্দিন জীৱনত প্ৰকাশ পায়। এই প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাক্ষনৰ জাৰি-
যতে আমি অসমৰ ঐতিহ্য, সাংস্কৃতি আৰু পৰম্পৰা সুন্দৰভাৱে
উপস্থাপন কৰাৰ চেষ্টা কৰিছো। ইয়াৰ জৰিয়তে নতুন প্ৰজন্মই
নিজৰ সাংস্কৃতিক বিষয়ে অধিক জানিবলৈ আৰু সাংৰক্ষণ
কৰিবলৈ উৎসাহ লাভ কৰিব বুলি আশা কৰোঁ।

ଆଜ୍ଞାଦକୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ

ଆଜ୍ଞାଦକମଣ୍ଡଳ -

ଶ୍ରୀମତୀ ବାମନୀ ଗଡ଼େ, ଶ୍ରୀମତୀ ଡୋରା ଚୁନତନା, ଶ୍ରୀମତୀ ବୁଦ୍ଧୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀସା

ନିଧିମା ଦଳ

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁମିତ୍ରା ତାମ୍ରନୀ, ଶ୍ରୀ ଡିଆଡ଼ିକ୍ସ ସାମୁଆଁସା

ଚିକିତ୍ସକମଣ୍ଡଳ -

ଶ୍ରୀମତୀ ବଲ୍ଲୀ ଗଡ଼େ, ଶ୍ରୀମତୀ ମିସାବନ ମୋନାସ, ଶ୍ରୀ ଅଭିଷେକ ବରହାହାଡ଼ି

ଦାୟିତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ -

ଭୁବନେଶ୍ୱର ବରହା, ନନ୍ଦିତା ଚାନ୍ଦା

ওডেচাৰণী

‘বসুন্ধৰা’ যেন এক উৰ্বৰ মাটি, য’ত চিন্তা সৃষ্টিশীলতাৰ
বীজ ৰোপন কৰা হৈছে। এই দ্বিতীয় সাংস্কৰণ সেই বীজৰেই
এক সুন্দৰ আংকুৰণ। এইবাবৰ্ষ বিষয় ‘অসমৰ প্ৰতিশ্য’ হ’
আমাক পুনৰ শিলাৰ সৈতে সাংযোগ কৰিছে।

এটি নতুন বিভাগ হিচাপে ভূগোল বিভাগৰ অগ্র-
দ্বাৰীসকলৰ এই প্ৰচেষ্টা সঁচাকৈয়ে প্রশংসনীয়। মই কামনা
কৰোঁ এই আংকুৰণ এদিন এক বৃহৎ বৃক্ষত পৰিণত হওক।

বৰ্ত্তমান আৰু অন্তৰ্ভুক্ত নবা আন্তৰিক সন্মোহন—

ভূমিকা বসু
বিভাগীয় সূত্রধৰী
ভূগোল বিভাগ
দুৰ্গাধাৰণ মহাবিদ্যালয়.

শ্রদ্ধাঞ্জলি

“অসমৰ সুৰৰ দিগন্ত জ্বলি থকা এটা উজ্জ্বল নাম-
জুবিন গাৰ্গ।”

তেওঁ কেৱল এজন গায়ক নাছিল, তেওঁ আছিল এক অনুভৱ
এক যুগ। তেওঁৰ কণ্ঠত অসমৰ মাটি, মানুহ আৰু সাংস্কৃতিক
আত্মা জী উঠিছিল। প্ৰতিটো গানত তেওঁ এৰি গৈছে গভীৰ
অনুভৱ, প্ৰেম, বেদনাৰ স্পৰ্শ।

আজিও তেওঁৰ সুৰ বতাহত বাজে, মানুহৰ হৃদয়ত
অনুধ্বনিত হয়। তেওঁ আমাৰ মাজত নামাকিনেও, তেওঁৰ
সাংগীতি সদায় অমৰ হৈ থাকিব। তেওঁলৈ গভীৰ
শ্রদ্ধা আৰু আনুৰিক প্ৰণাম।

“জুবিন গাৰ্গ সদায় আমাৰ হৃদয়ত জীয়াই
থাকিব।

অসমৰ পাৰিচয়

অসম ভাৰতৰ উত্তৰ - পূৰ্বাঞ্চলত অৱস্থিত এখন অত্যন্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ ৰাজ্য, যি নিজৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য আৰু ঐতিহাসিক পৰম্পৰাৰ বাবে বিশেষ পাৰিচয়িত। ভৌগোলিকভাৱে অসম এখন উপত্যকা অঞ্চল, যাৰ মাধ্যমে ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু বাক নদী বৈ গৈছে। এই নদীদ্বয়ে কেৱল প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যই সৃষ্টি কৰা নাই, ই অসমৰ কৃষি, অৰ্থনীতি আৰু জীবনধাৰণাত গভীৰ প্ৰভাৱ পেলাইছে। অসমৰ মাটি অতি উৰ্বৰা, যাৰ ফলত ইয়াত ধান, চাহ, গছ-গছনি আদি উৎপাদন অধিক পাৰিমাণে হয়। বিশেষকৈ অসমীয়াৰ চাহ বিশ্ববিখ্যাত, যিয়ে অসমৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও তেল আৰু প্ৰাকৃতিক গেছো অসমৰ প্ৰধান সমনদ।

সাংস্কৃতিক দিশত অসম এক মননস্থৰ্ণী। ইয়াত আহোম, বড়ো, মিছিং, বৰাকী, ৰাভা আদি বহু জাতি-জনজাতিৰ মানুহে একেলগে বাস কৰে। এই বৈচিত্ৰ্যই অসমৰ

সাংস্কৃতিক অধিক সমৃদ্ধ আৰু স্বৰ্ণ বৰি তুলিছে। ভাষা,
প্ৰাদ্যাত্ম, পিক্কাৰি, উৎসৱ - প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত এই বৈচিত্ৰ্য স্পষ্ট
দেখা যায়। অসমীয়া সমাজত সধনতা, অতিমিথসায়নতা আৰু
সহমৰ্শিতা দেখা যায়। মানুহে একেধৰণে আনকৈ সহায় কৰে
আৰু সমাজৰ একে বজাই ৰাখে। এই গুণসমূহে অসমৰ
সামাজিক জীৱনক অধিক আকৰ্ষণীয় বৰি তুলিছে।

অসম কেৱল এখন ৰাজ্য নহয়, ই ভাৰতৰ
সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ্যৰ এক উজ্জ্বল উদাহৰণ। ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক
বৈচিত্ৰ্যৰ এক উজ্জ্বল উদাহৰণ। ইয়াৰ প্ৰাকৃতিক সমৃদ্ধ, সাংস্কৃতিক
প্ৰতিভা আৰু সামাজিক মূল্যবোধে ইয়াক এক অনন্য পৰিচয় প্ৰদান
কৰিছে।

"মোৰ অসম"

মোৰ অসম মেউজীয়া অগোনে ডোৱা ভূমি,
নদীৰ সূত্ৰে জাগে জীৱনৰ গান ।
ব্ৰহ্মপুত্ৰ বুকুত বহে ইতিহাসৰ ধ্বনি,
মেউজীয়া পবনত জাগে আশা আৰু গান
নাশাৰৰ ছাঁত নুকাই আছে নাৰক বগাইনী,
মানুহৰ হৃদয়ত আছে মৰমৰ স্থান ।
ঐতিহ্যৰ ৰঙেৰে ৰঙানি প্ৰতিটো দিন,
মোৰ অসম সদায় গায় জীৱনৰ গান ।

উৎসৱ-পাৰ্ব (অসম)

অসমৰ উৎসৱ - পৰ্বসমূহ ইয়াৰ সাংস্কৃতি আৰু সমাজ জীৱনৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। এইবোৰৰ বৈশিষ্ট্য আনন্দ বৰ্ষাৰ বাবে নহয়; ই মানুহৰ জীৱনধাৰা, বিশ্বাস আৰু শৈশৱৰ প্ৰতিক্ষন অসমৰ অধিকাংশ উৎসৱ কৃষিৰ সৈতে জড়িত, যি এই ৰাজ্যখনৰ কৃষিভিত্তিক সমাজক আঁঠুকে দেখুৱায়।

অসমৰ আটাইতকৈ প্ৰধান উৎসৱ হৈছে বিহু। ই বছৰটো তিনি বৰ উদ্‌যাপন কৰা হয় - বঙালী, ভোগালী আৰু বঙালী বিহু।

বঙালী বিহুত মানুহে নতুন বস্ত্ৰ গিল্লে আৰু নাচ-গান কৰে।

ভোগালী বিহুত মানুহে প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু সম্বন্ধৰে উৎসৱ পালন কৰে, যি ধৈৰ্য আৰু বিশ্বাসৰ পৰিচয় দিয়ে।

ইয়াৰ উপৰিও অসমৰ বিভিন্ন জনজাতিৰ নিজা নিজা উৎসৱ আছে, যিবোৰে ৰাজ্যখনৰ সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ্য প্ৰকাশ কৰে।

এই উৎসৱসমূহত মানুহে সকলো হেঁদাভেঁদ নাইকি প্ৰজ্ঞাপন আশপ্ৰশ্ন কৰে, যাৰ ফলত সমাজত সন্মতি আৰু শৈশৱ বৃদ্ধি পায়। উৎসৱ - পৰ্বসমূহে আমাৰ সাংস্কৃতি জীয়াই ৰাখে, মানুহৰ মাৰাত মিনন আৰু সন্মান বৃদ্ধি কৰে আৰু নতুন

প্ৰজন্মক নিজৰ ঐতিহ্যৰ গৈতে সাংযুক্ত কৰি ৰাখে। এই-
বোৰে জীৱনত আনন্দ আনে আৰু সমাজক শক্তিশালী
কৰে।

নৃত্য আৰু সংগীত

অসমৰ নৃত্য আৰু সাংগীত ইয়াৰ সাংস্কৃতিৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। এইবোৰে অসমীয়া মানুহৰ অনুভূতি, আনন্দ আৰু জীৱনধাৰা প্ৰকাশ কৰে। অসমৰ আটাইতকৈ জনপ্ৰিয় নৃত্য হৈছে বিহু যি বঙালী বিহুৰ সময়ত পৰিবেশন কৰা হয়। এই নৃত্যত ল'ৰা-ছোৱালীয়ে একেলগে আনন্দৰে আংশ গ্ৰহণ কৰে। অসমৰ সাংগীতত বিভিন্ন ধৰণৰ লোকগীত দেখা যায়, যেনে বিহু গীত আদি। এইবোৰ গীতত প্ৰেম, প্ৰকৃতি আৰু সামাজিক জীৱনৰ প্ৰতিফলন দেখা যায়। বাদ্যযন্ত্ৰৰ মেলত ঢোল, পেপাঁ আৰু গগনা বিশেষভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এইবোৰে নৃত্য আৰু সাংগীতক অধিক আকৰ্ষণীয় কৰি তোলে। নৃত্য আৰু সাংগীত অসমৰ সাংস্কৃতিক পৰিচয় বজাই ৰাখে আৰু মানুহৰ মাজত আনন্দ আৰু একত্ব সৃষ্টি কৰে।

সুমুৰ নৃত্য

এক শতিকাৰ্তকণ্ড বোছি দিন অসমৰ বাসিন্দা হিচাপে প্ৰতিহা
লাভ কৰা-চাহ জনগোষ্ঠীয়ে তেওঁলোকৰ লোকনৃত্যক চাহ
বাগানৰ সুমুৰ নাচ হিচাপে সাংশ্লেষিত কৰি প্ৰতিহা কৰিছে
এই নাচ বৰ দৃষ্টি নন্দন। কেনেদৰে চাহ বাগানলৈ যোৱা-
পৰ্য্যটক সাজে এই নাচ দোপিবলৈ পাব। চাহ জনগোষ্ঠীৰ
লৰা-ছোৱালী বিনাৰে একেলগে বা কেতিয়াবা ছোৱালী
বিনাৰে অকলে সাৰিকভাৱে পদচালনা কৰি ইজনীয়ে
সিজনীৰ বঁকানত টানকৈ মেৰাই ধৰি এই সাংশ্লেষিত
বৰনৰ নাচটো নাচে।

ସୁଖର ନୃତ୍ୟ

সঙ্গীয়া

সঙ্গীয়া নৃত্য শৈলী হৈছে অসমৰ ঐশ্বৰ্য্য নৃত্য অসমৰ
ধৰ্ম্মীয় আৰু সাংস্কৃতিক সৃষ্টিৰ মূল। আঠবিধ ভাৰতীয়
প্ৰধান ঐশ্বৰ্য্য নৃত্যৰ ভিতৰত ইয়া এটা নাচ। যদিও কিছু
বহুৰূপ পূৰ্ব আৰু কিছুমান পৰম্পৰা পুনৰ জীৱিত কৰা
হৈছে, তথাপি ২৫ লা লাভিকাৰ অসমত বৈশ্বত্ব ধৰ্ম্ম প্ৰচাৰক
মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ সৃষ্টি সঙ্গীয়া নাচ এটা জীৱন্ত
পৰম্পৰা হিচাপেই ৰৈ গৈছে। সঙ্গীয়া নাচৰ এটা জীৱন্ত
নৃত্য। সঙ্গীয়া নাচৰ মূল ভেটিটো স্বাভাৱিকভাৱে উপবাস
সম্বন্ধীয়। মানুহৰ মনত উপাখ্যানৰ শিক্ষা, তৎকাল আৰু
আনন্দ - উপভোগৰ আহুতি হিচাপে বৰ্ম্মাসুন্দৰোৰে প্ৰতিস্থা
কৰাৰ এইদৰে উপাধ্য।

મગીયા
નૃત્ય

